

Peri'nin Kartalla Hikayesi

– Elvan USUL · 29 Eylül 2013

PERİ'NİN KARTALLA HİKAYESİ

Bazen ruh sahip çıkamaz gönlüne. Gönül alabildiğince özgürleşir ve kimse kestiremez nereye gideceğini. Bir bakmışsın hiç gitmemesi gereken birine gider yerleşiverir. Ve ne ruh ne de ruhun sahibi "gönlüm dur, nereye gidiyorsun, yanlış yöndesin" diyemez. Ya peşinden sürüklenirsin ya da gönlünü gittiği yerde bırakır öylece geri gelmesini beklersin. Evliymişsin, bekarmışsın, çoluk çocuğun varmış yokmuş, eğitim seviyen aynıymış, farklıymış, boyu boyuna uyarılmış uymazmış, fakirmişsin, zenginmişsin hiç fark etmez onun için. O görür, hisseder ve gider. Ya gidişine dur demek istersin, bunun için gönlünle, kendinle mücadeleye girersin ya da "koy ver gitsin" der sen de peşine düşersin.

Gönül bu! Belli mi olur? Bazen bir bakışa, bir söze, bir duruşa, bir gülüşe, bir davranışa veya tümüne kapılıp gidiverir. Daha çok bağlanır kalır gittiği yerden memnunsu. Ve gönül bir kere bir gönle bağlandı mı, artık seni de kendine çekmek ister hunharca. Aklın, mantığın kabul etmese de "hayır" diyecek gücünü de aliverir ellerine. Hele ki karşıdaki insanın da gönlü, sende ikamet etmeye başlarsa işte o zaman işler tamamen sarpa sarar ve artık "koy ver gitsin" yaşa doya doya dersin. Çünkü o sana " bu duygular her zaman uğramaz insana, doyaya yaşa" mesajını vermiştir bile. Önce bakışlarınla konuşursun onunla sonra ufak ufak çitlatmalarla sezdirirsin hislerini. Tıpkı onun da sana sezdirdiği gibi. İşte böyle bir fısıldamayla başladı Peri'nin Kartal'la hikayesi.

...

Elvan USUL